

ΠΟΥ ΠΕΤΑΞΕ Τ' ΑΓΟΡΙ ΜΟΥ

Γιε μου, σπλάχνο των σπλάχνων μου
καρδούλα της καρδιάς μου
πουλάκι της φτωχιάς αυλής
ανδέ της ερημιάς μου.

Πού πέταξε τ' αγόρι μου
πού πήγε, πού μ' αφήνει.
Χωρίς πουλάκι το κλουβί
χωρίς νερό η κρήνη.

Πώς κλείσαν τα ματάκια σου
και δεν θωρείς που κλαίω
και δεν σαλεύεις δεν γρικιάς
τα που πικρά σου λέω.

ΜΕΡΑ ΜΑΓΙΟΥ ΜΟΥ ΜΙΣΕΨΕΣ

*Μέρα Μαγιού μου μίσεψες
μέρα Μαγιού σε χάνω
άνοιξη γιε που αγάπαγες
κι ανέβαινες απάνω*

*Στο λιακωτό και κοιτάζες
και δίχως να χορταίνεις
άρμεγες με τα μάτια σου
το φως της οικουμένης*

*Και μου ιστορούσες με φωνή
γλυκιά ζεστή κι αντρίκεια
τόσα όσα μήτε του γιαλού
δεν φτάνουν τα χαλίκια*

*Και μου 'λεγες πως όλ' αυτά
τα ωραία θα ειν' δικά μας
και τώρα εσβήστης κι έσβησε
το φέγγος κι η φωτιά μας.*

ΧΕΙΛΙ ΜΟΥ ΜΟΣΚΟΜΥΡΙΣΤΟ
(απόσπασμα)

Στήθια πλατιά σαν τα στρωτά
φτερούγια της τρυγόνας
που πάνωδέ τους κόπαζε
κ' η πίκρα μου κι ο αγώνας.

Μπούτια γερά σαν πέρδικες
κλειστές στα παντελόνια
που οι κόρες τα καμάρωναν
το δείλι απ' τα μπαλκόνια.

Και γώ, μη μου βασκάνουνε,
λεβέντη μου τέτοιο άντρα,
σου κρέμαγα το φυλαχτό
με τη γαλάζια χάντρα.

Μυριόρριζο, μυριόφυλλο
κ' ευωδιαστό μου δάσο,
πώς να πιστέψω η άμοιρη
πως μπόραε να σε χάσω;